

**PROPOZYCJE SCENARIUSZY ZAJĘĆ
DLA KLAS PIERWSZYCH SZKÓŁ PODSTAWOWYCH
W RAMACH PROGRAMU
LUBUSKIEGO KURATORA OŚWIATY**

AKADEMIA BEZPIECZNEGO MALUCHA – LUBUSKI ŻYWIOŁEK W AKCJI



**Wojewódzki
Ośrodek
Metodyczny**
w Gorzowie Wielkopolskim

Drogie Koleżanki i Koledzy!

Otrzymujecie materiał do realizacji zajęć w ramach programu LKO
AKADEMIA BEZPIECZNEGO MALUCHA – LUBUSKI ŻYWIOŁEK W AKCJI

Program został stworzony z myślą o najmłodszych uczniach, jest skoncentrowany na kształtowaniu ich kompetencji bezpiecznego zachowania w zakresie ochrony przeciwpożarowej zarówno w szkole, jak i poza nią.

W programie zawarto 10 scenariuszy zajęć. Każdy scenariusz stanowi odrębną całość, ale jednocześnie łączy się z pozostałymi w logiczny cykl. Nauczyciel może wykorzystać je w całości lub selektywnie.

Materiały w formie elektronicznej zawierają:

- ✓ propozycje 10 scenariuszy zajęć dla klasy pierwszej szkoły podstawowej,
- ✓ załączniki do scenariuszy.

Scenariusze oraz materiały zebrały i opracowały:

- ✓ Anna Domagała – doradca metodyczny do spraw edukacji wczesnoszkolnej (Wojewódzki Ośrodek Metodyczny w Gorzowie Wielkopolskim),
- ✓ Agata Muńko – konsultant do spraw wychowania i edukacji elementarnej (Wojewódzki Ośrodek Metodyczny w Gorzowie Wielkopolskim),
- ✓ st. kpt. Aleksandra Świstel (Komenda Wojewódzka Państwowej Straży Pożarnej w Gorzowie Wielkopolskim),
- ✓ asp. Dorota Gomółka (Komenda Wojewódzka Państwowej Straży Pożarnej w Gorzowie Wielkopolskim).

TEMATY SCENARIUSZY:

- 1. STRAŻACY W CZASIE NIEBEZPIECZNEJ PRACY**
- 2. 112 i PRZYJACIELE – POZNAJEMY NUMERY ALARMOWE.**
- 3. ELEKTRYCZNA PRZYGODA – NAUKA ZASAD BEZPIECZNEGO KORZYSTANIA Z DOMOWYCH SPRZĘTÓW.**
- 4. UCIEKAMY PRZED DYMEM – ZASADY BEZPIECZEŃSTWA PODCZAS POŻARU.**
- 5. ZAPRZYJAŻNIAMY SIĘ Z CZUJNIKAMI – RATUJEMY DOM PRZED CZADEM.**
- 6. DRZWI RATUJĄCE ŻYCIE.**
- 7. JESTEM MAŁYM BOHATEREM – POMAGAM OSOBIE NIEPRZYTOMNEJ, KTÓRA NIE ODDYCHA.**
- 8. JESTEM MAŁYM BOHATEREM. RATUJĘ OSOBĘ NIEPRZYTOMNĄ, KTÓRA ODDYCHA.**
- 9. POMAGAJĄ CZY SZKODZĄ? TAJEMNICE ŚRODKÓW CZYSTOŚCI I LEKÓW W DOMU.**
- 10. MAŁY SANITARIUSZ. JAK POSTĘPOWAĆ Z NIEWIELKIMI RANAMI?**

Scenariusz zajęć dla klasy pierwszej szkoły podstawowej

TEMAT 1: STRAŻACY W CZASIE NIEBEZPIECZNEJ PRACY

Cele – uczeń:

- wyjaśnia, na czym polega praca strażaka i dlaczego jest taka niebezpieczna,
- nazywa podstawowe wyposażenie strażaków i części ich ubioru,
- wykazuje szacunek dla pracy strażaka.

Metody pracy: oglądowa, czynna, słowna.

Formy pracy: indywidualna, grupowa.

Środki dydaktyczne: wiersz Marleny Templer o strażakach, film edukacyjny na platformie YOU TUBE „Jak wygląda praca strażaka?”, stoper do mierzenia czasu, rozpinane fartuchy i wiązane czapki, ilustracja z przedstawicielami służb alarmowych, koperty z ilustracjami wybranych elementów ubioru i sprzętu strażackiego oraz ich nazwami, piosenka na platformie YOU TUBE „IJO, IJO, IJO! – Piosenka o strażakach”.

Przebieg zajęć:

1. Wprowadzenie do tematu zajęć / zapoznanie z celami w języku ucznia

- ✓ *Na lekcji dowiesz się, kim jest strażak i na czym polega jego praca.*
- ✓ *Poznasz podstawowe wyposażenie strażaka i jego ubiór.*
- ✓ *Przekonasz się, czy możesz być strażakiem.*

N. czyta wiersz Marleny Templer – załącznik 1

„Śniły mi się wielkie wozy
Czerwień była ich kolorem
Na sygnale szybko mknęły
W mieście pożar był wieczorem
Przyjechali ugasili
Dla mnie to mistrzostwo świata
Tak się bardzo utrudzili
A wśród nich był też mój tata”

2. Omówienie wysłuchanego wiersza – N. zadaje pytania:

- O kim jest mowa w wierszu?
- W jakim celu przyjechali strażacy?
- Czym przyjechali strażacy?
- Jak czuli się strażacy po wykonaniu zadania?

3. **Obejrzenie i wysłuchanie filmu „Jak wygląda praca strażaka?”.** Przed projekcją N. ukierunkowuje U. na co mają zwrócić uwagę, oglądając film (mundur, wyposażenie, rola i zadania strażaków) – załącznik 2.

<https://youtu.be/eTTV5u6mZaI>

4. **Analiza treści zawartych w filmie.**

Uczniowie **samodzielnie układają pytania** dotyczące treści filmu.

5. **Zabawa ruchowa „Jestem szybka/szybki jak strażak”.**

Troje/czworo losowo wybranych dzieci ma za zadanie wykonać przysiady oraz samodzielnie ubrać się w przygotowane przez nauczyciela elementy odzieży (np. fartuchy zapinane na guziki i zawiązywane czapki). Na sygnał nauczyciela „**Alarm!**” dzieci robią 5 przysiadów i ubierają się, jak najszybciej potrafią. Pozostałe dzieci w tym czasie skandują dźwięki naśladujące syrenę (IJO, IJO, IJO) Zadanie musi być wykonane dokładnie. Nie chodzi o rywalizację, ale o określenie czasu. Nauczyciel mierzy czas poszczególnym uczniom. Po wykonaniu zadania należy porozmawiać z dziećmi, jak się czuły w trakcie jego wykonywania.

6. **Pokazanie na ilustracji strażaków oraz informacja na temat pracowników innych służb alarmowych.**

N. zawiesza na tablicy ilustrację (załącznik 3) lub korzysta ze strony internetowej.



Zadaniem uczniów jest wskazanie strażaków.

Następnie N. odczytuje zagadki dotyczące policjanta i ratownika medycznego.

Kto na skrzyżowaniu bez obawy staje,
bo ręką zatrzyma auta i tramwaje?

Kto tak prędko, na sygnale do chorego jedzie,
jeśli trzeba do szpitala szybko go zawiezie?

Dzieci odgadują nazwy i wskazują na ilustracji.

7. Praca w grupach

Nauczyciel dzieli uczniów na kilkusobowe grupy. Każda grupa otrzymuje kopertę, w której znajdują się ilustracje wybranych elementów ubioru i sprzętu strażackiego oraz ich nazwy. Zadaniem uczniów jest porozcinać ramki z wyrazami i dobrać właściwy podpis do ilustracji – załącznik 4.

8. Podsumowanie zajęć. Wspólna zabawa (pląsy, podskoki, ...) przy kilkukrotnym słuchaniu piosenki „IJO, IJO, IJO! – Piosenka o strażakach” – załącznik 5

<https://www.youtube.com/watch?v=UCGX5GgXlyc>

Scenariusz zajęć dla klasy pierwszej szkoły podstawowej

TEMAT 2: 112 i PRZYJACIELE – POZNAJEMY NUMERY ALARMOWE

Cele – uczeń:

- zna numery alarmowe,
- umie prawidłowo zgłosić zdarzenie,
- czuje się odpowiedzialny za zdrowie swoje i innych.

Metody pracy: oglądowa, czynna, słowna.

Formy pracy: indywidualna, grupowa.

Środki dydaktyczne: opowiadanie *Te numery znasz – Przygody Ognika. Poradnik dla nauczycieli* (str.22-26), karty pracy *Kiedy dzwonić pod nr alarmowy 112? (Przygody Ognika. Karty ćwiczeń dla dzieci* str. 15-16), koperty ze zdjęciami elementów wyposażenia służb ratowniczych dla każdej grupy, arkusze brystolu, bibuła lub papier kolorowy, wstążki, włóczka, sznurki, kolorowe gazety ze zdjęciami pojazdów, ludzi, kredki pastelowe lub farby plakatowe, kleje, nożyczki, wklejki do zeszytu – zasady prawidłowego zgłaszania zdarzenia.

Przebieg zajęć

1. Wprowadzenie do tematu zajęć / zapoznanie z celami w języku ucznia

- ✓ Poznasz numery alarmowe.
- ✓ Będziesz wiedział, kiedy zadzwonić po pomoc.
- ✓ Nauczysz się, jak prawidłowo zgłosić zdarzenie.

N zapoznaje U z opowiadaniem *Te numery znasz (Przygody Ognika. Poradnik dla nauczyciela* str.22-26) – załącznik 1 [\(MOŻNA WYKORZYSTAĆ TYLKO FRAGMENTY, Z NACISKIEM NA NUMER 112\)](#)

file:///C:/Users/User/Downloads/Przygody_ognika-podrecznik-dla-nauczyciela.pdf

1. Omówienie wysłuchanego tekstu – N zadaje pytania do tekstu (przykładowe pytania)

- W jakim celu Ognik szedł do szkoły na spotkanie z dziećmi?
- Co oznacza skrót PSP i OSP?
- W jaki sposób należy się zachować, gdy zobaczymy pożar?
- Jaki numery alarmowe należy znać, by zawiadomić odpowiednie służby o pożarze, wypadku na drodze i kradzieży?

2. Propozycja zabawy:

Jedno z dzieci jest dyżurnym stanowiska kierowania Państwowej Straży Pożarnej przyjmującym zgłoszenie o pożarze. Drugie dziecko zgłasza pożar. Dzieci ćwiczą zasady prawidłowego zgłaszania zdarzenia. Do zabawy można wykorzystać zabawki np. telefony.

Zasady prawidłowego zgłoszenia zdarzenia – powiedz spokojnie i wyraźnie:

- Gdzie to się wydarzyło?
- Co się wydarzyło?
- Czy są osoby, które potrzebują pomocy?
- Podaj swoje imię i nazwisko.
- Poczekaj na instrukcję operatora.

3. Wykonanie ćwiczenia – *__Kiedy dzwonić pod nr alarmowy 112?* Podpisz obrazki, korzystając z podpowiedzi w ramce. (*Przygody Ognika. Karty ćwiczeń dla dzieci* str. 15-16) – załącznik 2

file:///C:/Users/User/Downloads/Karty_%C4%87wicze%C5%84_dla_dzieci.pdf

4. Wykonanie pracy plastycznej – praca w grupach czteroosobowych. Każda grupa losuje przygotowaną kopertę z wybranymi elementami wyposażenia ratunkowego. Korzystając z dostępnych materiałów plastycznych, dzieci tworzą plakat reklamujący daną służbę. Na plakacie powinien się znaleźć numer alarmowy i nazwa służby.

5. Wysłuchanie piosenki – załącznik 3

<https://www.youtube.com/watch?app=desktop&v=R3Qp8KfJSHw&t=29s>

6. Podsumowanie zajęć i wklejenie do zeszytu przygotowanej informacji dotyczącej prawidłowego zgłoszenia zdarzenia – załącznik 4

PAMIĘTAJ! GDY JESTEŚ ŚWIADKIEM ZDARZENIA:

1. Niezwłocznie zawiadom służby ratownicze, dzwoniąc na numer 112 (999, 998, 997).
2. Powiedz spokojnie i wyraźnie, gdzie doszło do zdarzenia (miasto, ulica).
3. Powiedz, co się stało lub co właśnie się dzieje.
4. Powiedz, czy widzisz osoby poszkodowane i ile ich jest.
5. Spokojnie i wyraźnie powiedz, jak się nazywasz.
6. Nie rozłączaj się pierwszy, niech zrobi to dyżurny przy telefonie – pod warunkiem, że nie stanowi to dla ciebie dodatkowego zagrożenia.

Scenariusz zajęć dla klasy pierwszej szkoły podstawowej

TEMAT 3: ELEKTRYCZNA PRZYGODA – NAUKA ZASAD BEZPIECZNEGO KORZYSTANIA Z DOMOWYCH SPRZĘTÓW

Cele – uczeń:

- nazywa urządzenia elektryczne w gospodarstwie domowym i uczy się, jak bezpiecznie z nich korzystać;
- uczy się, jak się zachować w przypadku niebezpieczeństwa związanego z urządzeniami elektrycznymi (np. zwarcie, pożar, dym);
- dowiaduje się, jak reagować w sytuacjach zagrożenia.

Metody pracy: oglądowa, czynna, słowna.

Formy pracy: indywidualna, grupowa.

Środki dydaktyczne: plansze z ilustracjami urządzeń elektrycznych (np. żelazko, kuchenka, telewizor, suszarka), kolorowe kartoniki z buźką uśmiechniętą (bezpiecznie), smutną (niebezpiecznie), telefon do nauki wzywania pomocy.

Przebieg zajęć

1. Wprowadzenie do tematu zajęć / zapoznanie z celami w języku ucznia

- ✓ Będziesz umiał nazywać urządzenia w gospodarstwie domowym.
- ✓ Nauczysz się, jak właściwie zachować się w przypadku niebezpieczeństwa.

Rozmowa na temat: *Co mamy w domu?*

Krótkie omówienie, jakie urządzenia elektryczne dzieci mają w swoich domach. Prowadzący pokazuje ilustracje różnych sprzętów (telewizor, pralka, mikser, komputer) i pyta dzieci, z czego korzystają na co dzień – załącznik 1.

Przykładowe pytania :

- Czy wiecie, jak bezpiecznie korzystać z tych urządzeń?
- Które z nich mogą być niebezpieczne, jeśli ich nie wyłączymy?

2. Gra edukacyjna *Bezpieczne czy niebezpieczne?*

N. pokazuje plansze z sytuacjami (np. włączone żelazko pozostawione bez nadzoru, komputer w pokoju dziecka, ładowarka pod poduszką) – załącznik 2.

Dzieci podnoszą odpowiedni kartonik – załącznik 3 (buźki) – bezpiecznie czy niebezpieczne. Po każdej sytuacji, omawiają, dlaczego coś jest bezpieczne lub niebezpieczne i co powinno się zrobić, żeby uniknąć zagrożenia (np. odłączenie urządzenia po użyciu).

3. Ćwiczenia reagowania na zagrożenia – N przedstawia symulowaną sytuację np.:

- w pokoju pojawił się dym z żelazka,
- woda kapie na kabel od telewizora.

Dzieci muszą wspólnie zdecydować, co zrobić – wyłączyć urządzenie, odsunąć się, wezwać pomoc.

♦ Utrwalanie nabytych umiejętności w zakresie wzywania pomocy (numer alarmowy).

4. Zabawa w alarmowanie

N. przedstawia wymyśloną sytuację zagrażającą bezpieczeństwu (pożar, wypadek komunikacyjny itp.). Dzieci muszą zaalarmować służby. Nauka wzywania pomocy – dzieci ćwiczą dzwonienie na numer alarmowy 112 i podają niezbędne informacje o zagrożeniu :

- Gdzie to się wydarzyło?
- Co się wydarzyło?
- Czy są osoby, które potrzebują pomocy?
- Podaj swoje imię i nazwisko.
- Poczekaj na instrukcję operatora.

5. Podsumowanie i pytania

- Powtórzenie zasad bezpiecznego korzystania z urządzeń: odłączenie urządzeń po użyciu, unikaniu kontaktu z wodą, nienaprawianie samodzielnie urządzeń.
- Krótkie omówienie najważniejszych kroków, jakie dzieci powinny podjąć w sytuacji zagrożenia: poinformowanie dorosłego, opuszczenie miejsca, gdzie występuje zagrożenie, wykonanie numeru alarmowego.
- Powtórzenie i utrwalenie numeru alarmowego 112 – kolorowanka dla dzieci – załącznik 4.

6. Zadanie domowe:

Dzieci rysują swój pokój i oznaczają na rysunku wszystkie urządzenia elektryczne. Następnie zaznaczają, co można zrobić, aby korzystać z nich bezpiecznie.

Informacja dla nauczyciela

Na zajęcia można zaprosić elektryka.

Scenariusz zajęć dla klasy pierwszej szkoły podstawowej

TEMAT 4: UCIEKAMY PRZED DYMEM – ZASADY BEZPIECZEŃSTWA PODCZAS POŻARU

Cele – uczeń:

- poznaje podstawowe zasady zachowania się w przypadku zadymienia spowodowanego pożarem;
- dowiaduje się, jak działać w zadymionym pomieszczeniu;
- uczy się praktycznych zasad bezpieczeństwa (np. czołgania się, zasłaniania nosa i ust);
- wie, jak się zachować w przypadku pożaru.

Metody pracy: oglądowa, czynna, słowna.

Formy pracy: indywidualna, grupowa.

Środki dydaktyczne: rekwizyty: chustki lub apaszki (do symulacji zasłaniania nosa i ust), taśmy lub kreda do wyznaczenia trasy po podłodze, arkusze papieru do wykonania *płomieni*, przedmioty użytku codziennego znajdujące się w sali (np. krzesła, poduszki), które symulują trudności w zadymionym pomieszczeniu, maska przeciwgazowa (opcjonalnie – do pokazania, jak wygląda sprzęt strażaków); **dekoracja sali:** wyznaczona część klasy zostaje *zadymiona* (np. za pomocą koców zawieszonych na niskich meblach i arkuszy papieru w kolorze szarym jako imitacji dymu).

Przebieg zajęć:

1. Wprowadzenie do tematu zajęć / zapoznanie z celami w języku ucznia

- ✓ Poznasz zasady zachowania się w przypadku zadymienia podczas pożaru.
- ✓ Poznasz słowo *ewakuacja*.
- ✓ Dowiesz się, kiedy trzeba się ewakuować.
- ✓ Nauczysz się praktycznych zasad bezpieczeństwa.

N. pyta dzieci:

- Co byście zrobili, gdyby w waszym domu pojawił się dym?
- Co wiecie na temat bezpieczeństwa?”

U dzielą się swoimi pomysłami.

Prezentacja zasad postępowania w przypadku pożaru:

- Zatrzymaj się i uspokój.
- Powiedz osobie dorosłej o dymie/ogniu.
- Jeśli dym unosi się w pomieszczeniu, czołgaj się po podłodze – tam dym jest najmniej gęsty.

- Zasłoń nos i usta wilgotną chustką lub rękawem.
- Wyjdź na zewnątrz lub do bezpiecznego miejsca.
- Nie wracaj po zabawki czy inne przedmioty!

2. Zabawa edukacyjna: Droga przez zadymione pomieszczenie

Przygotowanie zabawy:

- Wyznacz trasę w klasie, która imituje zadymione pomieszczenie.
- Dodaj przeszkody: poduszki (jakby to były przedmioty na podłodze), lekkie krzesła (jakby to były przewrócone meble).
- Wprowadź elementy „dymu” – np. wiszące koce, szare kartki papieru.

Zasady zabawy:

- Każde dziecko dostaje chustkę (lub kawałek materiału), którą przykładą do nosa i ust.
- Zadanie: Przeczółgaj się pod przeszkodami i dotrzyj do oznaczonego *bezpiecznego miejsca* (np. materac czy dywanik) bez odrywania chusteczki od ust.
- Na trasie dzieci muszą pamiętać o omijaniu *płomieni* (papierowe płomienie).
- W tle można puścić delikatne dźwięki alarmu strażackiego (np. z głośnika).

Przeprowadzenie zabawy:

- Dzieci pokonują trasę pojedynczo lub w parach.
- Nauczyciel komentuje: *Pamiętaj, nisko przy ziemi jest mniej dymu!, Chronь twarz, zasłoń nos i usta!*

Podsumowanie zabawy:

- Po zakończeniu zabawy nauczyciel pyta dzieci, co było trudne, co zapamiętały, czy czuły się bezpiecznie, bo wiedziały, co robić.

3. Podsumowanie i refleksja

Quiz utrwalający

Nauczyciel zadaje pytania:

- Dlaczego czołgamy się w zadymionym pomieszczeniu?
- Czy możemy wracać po zabawki, kiedy jest pożar?
- Co zakładamy na twarz w zadymionym pokoju?

Omówienie zajęć:

- Nauczyciel podkreśla:
Dziś nauczyliśmy się, że zadymione pomieszczenie jest niebezpieczne, ale wiemy już, jak zachować się bezpiecznie!

Element twórczy (opcjonalnie):

- Dzieci mogą narysować obrazek przedstawiający strażaka w akcji albo siebie w trakcie wykonywania bezpiecznych działań.

4. Dodatkowe informacje na temat zasad ewakuacji w szkole

Informacja dla nauczyciela – załącznik 1.

EWAKUACJA SZKOŁY

Nauczyciel **po zauważeniu zagrożenia** informuje bezzwłocznie dyrektora szkoły.

Dyrektor ogłasza ewakuację i wyznacza pracownika pomocnika ds. ewakuacji.

Pomocnik ds. ewakuacji **uruchamia sygnał akustyczny** oraz zabezpiecza listę pracowników szkoły, spis klas i uczniów.

Polecenie ewakuacji nauczyciel wydaje uczniom bez paniki, **w formie zorganizowania zbiórki** przed klasą. Zamyka również okna i drzwi klasy.

Wyjście ze szkoły koordynuje zawsze **nauczyciel**.

Zgłoszenie zdarzenia do służb ratowniczych powinno być przekazane w sposób **jasny i czytelny** np.:

Gdzie? W szkole (nazwa szkoły i adres)...

Co? ... powstał pożar w sali chemicznej na 1 piętrze, ...

Czy są zagrożeni ludzie? ... zarządziłem/am ewakuację uczniów i personelu szkoły z całego budynku.



Informacja dla uczniów – załącznik 2.

BEZPIECZNA EWAKUACJA W SZKOLE

Gdy **zobaczysz** coś, co wygląda niepokojąco, **natychmiast poinformuj** nauczyciela.

Nigdy **nie dotykaj** podejrzanych przedmiotów, **zachowaj dystans** oraz poinformuj innych o niebezpieczeństwie.

Słuchaj nauczyciela i wykonuj jego polecenia.

Idź szybkim krokiem, bez podbiegania, nie popędzaj nikogo, zachowaj spokój.

Jeśli podczas alarmu **znajdujesz się poza salą lekcyjną, idź do najbliższej klasy**. Do swojej grupy dołączysz na miejscu zbiórki.

Uczniowie o ograniczonej możliwości poruszania się **mają pierwszeństwo** w ewakuacji.

Zwróć uwagę na swoje koleżanki i kolegów. Jeśli zobaczysz, że **kogoś brakuje**, natychmiast **zgłoś to nauczycielowi**.



5. Zadanie domowe:

Porozmawiaj z rodzicami o tym, co dziś robiliśmy w szkole. Zastanówcie się razem, gdzie w waszym domu znajdują się bezpieczne drogi ewakuacyjne i co zrobić w przypadku pożaru.

Uwagi dla nauczyciela

- Zwróć uwagę, aby każde dziecko miało czas na spokojne pokonanie trasy – liczy się dokładność, nie szybkość.
- Jeśli dziecko boi się wziąć udział w zabawie, zachęć je delikatnie i pokaż, że jest bezpiecznie.
- Regularnie przypominaj o zasadach bezpieczeństwa w zadymionym pomieszczeniu.

TEMAT 5: ZAPRZYJAŹNIAMY SIĘ Z CZUJNIKAMI – RATUJEMY DOM PRZED CZADEM

Cele – uczeń:

- dowiadyuje się, czym jest tlenek węgla (czad), jakie zagrożenia stwarza i jak się przed nim chronić;
- poznaje właściwości czadu,
- dowiadyuje się, jakie są objawy zatrucia tlenkiem węgla;
- wie, jakie podjąć działania chroniące przed zatruciem czadem.

Metody pracy: oglądowa, czynna, słowna.

Formy pracy: indywidualna, grupowa.

Środki dydaktyczne: **film edukacyjny:** krótki materiał Państwowej Straży Pożarnej dotyczący tlenku węgla – *Kup sobie życie*; **ilustracje:** osoby z objawami zatrucia czadem, strażak trzymający czujkę, **rekwizyty do zabawy ruchowej:** czarne balony lub czarna bibuła (symbolizujące czad), kolorowe chusty lub szarfy (symbolizujące powietrze); **materiały plastyczne:** arkusze papieru, kredki, farby do pracy plastycznej, tablica lub flipchart do zapisania najważniejszych informacji.

Przebieg zajęć:

1. Wprowadzenie do tematu zajęć / zapoznanie z celami w języku ucznia

- ✓ Dowiesz się, czym jest tlenek węgla i jakie stwarza zagrożenia.
- ✓ Poznasz właściwości czadu.
- ✓ Będziesz wiedział, jakie są objawy zatrucia tlenkiem węgla.
- ✓ Nauczysz się, jakie podjąć działania chroniące przed zatruciem czadem.

N. pyta U.:

- Czy wiecie, co to jest czad?
- Dlaczego mówi się, że jest niebezpieczny?

N. wyjaśnia:

Tlenek węgla, nazywany czadem, to gaz, którego nie możemy zobaczyć ani poczuć. Jest bardzo groźny, bo powoduje zatrucia. Dziś dowiemy się, skąd się bierze czad, jak go unikać i co robić, żeby być bezpiecznym.

2. Pokaz filmu edukacyjnego PSP:

Dzieci oglądają krótki film o zagrożeniach związanych z tlenkiem węgla.

<https://youtu.be/vz8yYICf3rs?si=S7qEqIXsZT9TEPHI> – załącznik 1

Po filmie nauczyciel pyta:

- Czego dowiedzieliście się z filmu?
- Dlaczego czad jest tak niebezpieczny?

3. Wyjaśnienie kluczowych informacji – N. na tablicy zapisuje lub rysuje schemat z najważniejszymi punktami:

- Czad jest: niewidzialny, bezwonny, bez smaku.
- Powstaje np. przy niesprawnych piecykach gazowych, kominkach lub zatłoczonych kominach.
- Objawy zatrucia to: bóle głowy, osłabienie, senność.
- Jak się chronić:
 - ✓ Zainstalować czujnik czadu.
 - ✓ Regularnie sprawdzać urządzenia grzewcze.
 - ✓ Wietrzyć pomieszczenia.

4. Gra ruchowa *Ucieczka przed czadem*

Przygotowanie

- Sala jest podzielona na dwie strefy:
„Zadymione pomieszczenie” (symbolizowane przez czarne balony – czad),
„Bezpieczna strefa” (dywanik lub materac).

Zasady gry

- Dzieci mają za zadanie unikać czadu (balonów), przechodząc do bezpiecznej strefy na czworakach lub trzymając chusty przed twarzą (symboliczne zasłanianie nosa i ust).
- Nauczyciel symuluje dźwięk alarmu, a dzieci muszą szybko i ostrożnie przejść do bezpiecznej strefy.

Komentarz nauczyciela podczas gry:

- Pamiętajcie, czad jest także blisko podłogi – dlatego musicie się czołgać!
- Zakrywamy usta i nos, żeby nie wdychać niebezpiecznego gazu.

5. Praca z ilustracjami

Nauczyciel pokazuje dzieciom karty obrazkowe – załącznik 2 i pyta:

- Jak myślicie, co się mogło stać osobom ze zdjęć?

Po wypowiedziach dzieci, nauczyciel pyta, czy znają sposób, aby zapobiec takim sytuacjom.

Po dyskusji pokazuje ilustrację strażaka trzymającego czujkę – załącznik 3 oraz demonstruje działanie czujnika dymu/czujnika czadu.

6. Wykonanie pracy plastycznej na wybrany temat – *Strażak ratuje nas przed czadem* lub *Bezpieczny dom bez czadu*. Dzieci rysują lub malują obrazek pokazujący, jak wygląda bezpieczny dom z czujnikiem czadu lub strażaka w akcji. Prace można później zawiesić w klasie jako przypomnienie o temacie zajęć.

7. Podsumowanie

Quiz utrwalający

Nauczyciel zadaje pytania:

- Dlaczego czad jest groźny?
- Jakie są objawy zatrucia czadem?
- Co zrobić, żeby chronić się przed czadem?
- Dzieci odpowiadają, a nauczyciel nagradza poprawne odpowiedzi (np. naklejkami).

Rozmowa podsumowująca:

Czad jest bardzo groźny, ale jeśli wiemy, jak się chronić, możemy czuć się bezpieczni.

Pamiętajcie, aby powiedzieć rodzicom o czujnikach czadu i regularnym sprawdzaniu urządzeń w domu.

8. Zadanie domowe

Porozmawiaj z rodzicami na temat czadu.

- Zapytaj, czy w domu macie czujnik tlenu węgla.
- Jeśli go nie ma, zaproponuj, aby go kupić.
- Sprawdźcie, czy w domu są wietrzone pomieszczenia, a piecyki i kominy są regularnie kontrolowane.

Uwagi dla nauczyciela:

- Warto przygotować się na trudne pytania, np. co się dzieje, gdy ktoś zatruje się czadem – odpowiedź powinna być spokojna i dostosowana do wieku.
- Jeśli film lub zabawa są dla niektórych dzieci stresujące, można zaproponować im rolę obserwatora lub pomocnika.
- Zadbać o pozytywne zakończenie zajęć, podkreślając, że wiedza i odpowiednie działania pozwalają nam być bezpiecznymi.

Scenariusz zajęć dla klasy pierwszej szkoły podstawowej

TEMAT 6: DRZWI RATUJĄCE ŻYCIE

Cele – uczeń:

- zna i rozumie pojęcie *drzwi ratujące życie*,
- wie, jakie czynności wykonać w sytuacjach zagrażających zdrowiu i życiu,
- czuje się odpowiedzialny za zdrowie swoje i innych.

Metody pracy: oglądowa, czynna, słowna.

Formy pracy: indywidualna, grupowa.

Środki dydaktyczne: zagadka, której rozwiązaniem jest pojęcie *drzwi*, film edukacyjny (you tube), świeczka, zapalniczka, różnej wielkości słoiki, wydrukowane hasła na drzwi.

Przebieg zajęć:

1. Wprowadzenie do tematu zajęć / zapoznanie z celami w języku ucznia

- ✓ Dowiesz się jak ważne są drzwi w życiu człowieka.
- ✓ Dowiesz się, jak tlen działa na ogień.
- ✓ Nauczysz się, jakie czynności wykonać w sytuacjach zagrożenia.

Rozwiązanie zagadki, której rozwiązaniem jest słowo *drzwi* – załącznik 1.

Każdy do nich grzecznie dzwoni,
albo palcem stuka do nich.

2 Swobodne rozmowy N. z U. na temat drzwi:

- Gdzie możemy zobaczyć drzwi?
- Po co są drzwi?

3 Obejrzenie filmu o bezpieczeństwie w domu – załącznik 2.

<https://www.youtube.com/watch?v=BXernkaSsW4>

4 Krótkie omówienie obejrzanego filmu – rozmowa na temat znaczenia drzwi i bezpieczeństwa dzieci, które przebywają same w domu.

5 Wykonanie doświadczenia wyjaśniającego U. znaczenie tlenu dla ognia:

N. przygotowuje zapaloną świeczkę na podstawce i różnej wielkości słoiki, przeprowadza doświadczenia, a po ich wykonaniu U. wyciągają wniosek, że bez dostępu tlenu ogień gaśnie.

6 Wyjaśnienie U., że drzwi pełnią wiele różnych funkcji związanych z bezpieczeństwem - załącznik 3.

Inne funkcje drzwi związane z bezpieczeństwem (dodatkowe informacje)

- ✓ Drzwi jako ochrona przed pożarem: zatrzymują ogień i dym, konieczność zamykania drzwi do sypialni na noc.
- ✓ Drzwi jako bariera przed niebezpiecznymi substancjami: ochrona przed dymem i tlenkiem węgla, w kontekście domowym – oddzielenie pomieszczeń, w których używane są środki chemiczne np. łazienka, garaż.
- ✓ Drzwi jako zabezpieczenie przed intruzami: chronią przed złodziejami – zawsze warto je zamykać, nie otwieramy drzwi obcym – zasada dla dzieci, gdy są same w domu, ważność znaków, że ktoś jest w domu np. zapalone światło może odstraszyć włamywaczy.
- ✓ Drzwi jako ochrona dla dzieci: blokady i zamki, by maluchy nie wychodziły na ulicę lub do niebezpiecznych miejsc np. schody, balkon, kuchnia.
- ✓ Drzwi jako ochrona przed hałasem i warunkami atmosferycznymi: chronią przed wiatrem, zimnem, upałem.
- ✓ Drzwi jako ochrona dla zwierząt domowych.

7 Wspólne rozwiązywanie przygotowanych zdań – prawda czy fałsz (sylaby, które wskazują zdania prawdziwe, utworzą hasło zajęć).

Karta pracy - załącznik 4.

Nie otwieraj drzwi nikomu, jeśli jesteś sam w domu.	prawda		Drzwi
Zawsze otwieraj drzwi nieznanemu.		fałsz	wał
Gdy wychodzisz z domu, zamykaj drzwi na klucz.	prawda		któ
Klucz od domu zostawiaj w zamku od drzwi.		fałsz	za
O niebezpiecznych sytuacjach zawsze powiedz rodzicom.	prawda		re
Zawsze mów rodzicom z kim i gdzie idziesz.	prawda		ra
Jeśli obcy częstuje Cię słodyczami, możesz je wziąć.		fałsz	do
Nie rozmawiaj z nieznanymi.	prawda		tu
Nie musisz informować rodziców z kim i gdzie idziesz.		fałsz	wie
Nie podawaj adresu i numeru telefonu obcej osobie.	prawda		ją
Drzwi do sypialni muszą być zawsze otwarte.		fałsz	sa
Klucze od domu i telefon chowaj w bezpieczne miejsce.	prawda		ży
Gdy kładziesz się spać, zamykaj drzwi do sypialni.	prawda		cie!

8 Podsumowanie zajęć i umieszczenie przygotowanych haseł na drzwiach gabinetu klasowego, które będą przestrożą dla dzieci.

załącznik 5

- GDY WYCHODZISZ Z DOMU, ZAMYKAJ DRZWI NA KLUCZ!
- JEŚLI JESTEŚ SAM W DOMU, NIE OTWIERAJ DRZWI NIKOMU!
- GDY IDZIESZ SPAĆ, ZAMYKAJ DRZWI DO SYPIALNI!
- ZAMKNIĘTE DRZWI TO TWOJE BEZPIECZEŃSTWO

**TEMAT 7: JESTEM MAŁYM BOHATEREM – POMAGAM OSOBIE
NIEPRZYTOMNEJ, KTÓRA NIE ODDYCHA**

Cele – uczeń:

- wie, w jaki sposób zadbać o własne bezpieczeństwo;
- potrafi sprawdzić funkcję życiową u poszkodowanego (świadomość i oddech);
- potrafi powiadomić w odpowiednim czasie służby ratunkowe;
- umie wykonać RKO na fantomie WOŚP lub misiu pluszowym.

Metody pracy: oglądowa, czynna, słowna.

Formy pracy: indywidualna, grupowa.

Środki dydaktyczne: krzyżówka tematyczna, filmy edukacyjne *Pierwsza pomoc dla dzieci* oraz *Metoda widzę, słyszę, czuję*, koc lub materac, para rękawiczek lateksowych, fantom WOŚP dla dzieci lub miś pluszowy.

Przebieg zajęć

1. Wprowadzenie do tematu zajęć / zapoznanie z celami w języku ucznia

- ✓ Nauczysz się sprawdzać, czy ktoś jest przytomny/oddycha.
- ✓ Przypomnisz sobie, jak prawidłowo wezwać pomoc.
- ✓ Nauczysz się jak przywrócić oddech.

Rozwiązanie krzyżówki – załącznik 1 i dyskusja nad rolą oddechu w życiu człowieka.

Nauczyciel rysuje lub przywiesza na tablicy arkusz z krzyżówką. Odczytuje pytania, uczniowie odgadują i samodzielnie lub przy pomocy N wpisują odpowiedzi.

			W	O	D	A			
	M	U	N	D	U	R			
				D	R	A	B	I	N
	S	Y	R	E	N	A			
P	O	M	O	C					
				H	Y	D	R	A	N

- Potrzebna przy gaszeniu pożaru. Płynie również w rzece. **(woda)**
- Ubiór strażaka. **(mundur)**
- Wspinają się po niej strażacy, gdy gaszą pożar dachu. **(drabina)**
- Wyje na alarm. **(syrena)**
- Udziela jej strażak, policjant lub ratownik medyczny. **(pomoc)**
- Urządzenie, do którego można podłączyć węża, aby pobrać wodę. **(hydrant)**

Hasło: ODDECH

1. Projekcja filmu edukacyjnego *Pierwsza pomoc dla dzieci* – załącznik 2.

<https://www.youtube.com/watch?v=uERD5yqqQg0>

2. Rozmowa na temat obejrzanego filmu.

Propozycje pytań nauczyciela:

- O jakich służbach ratowniczych była mowa w filmie?
- W jakich sytuacjach wzywamy poszczególne służby ratownicze?
- Pamiętacie numery alarmowe, na które należy dzwonić w sytuacjach zagrożenia? Wymieńcie je.
- Kto opowiadał wam o tym, jak należy postępować w sytuacji zagrożenia życia?
- Co należy zrobić, jeśli znajdziecie się przy osobie, która wymaga pomocy? Przypomnijcie sobie i opowiedzcie po kolei, jakie czynności należy wykonać.

W trakcie wypowiedzi dzieci można jeszcze raz odtworzyć fragmenty filmu.

1 Demonstracja (z komentarzem) przez nauczyciela na fantomie lub misiu czynności w sytuacji, gdy poszkodowany nie reaguje na nasze pytania oraz nie czujemy jego oddechu:

- rozglądamy się, aby sprawdzić czy nie grozi nam niebezpieczeństwo;
- podchodzimy od strony nóg poszkodowanego, wołając w jego stronę, próbując nawiązać kontakt;
- gdy poszkodowany nie reaguje, to nasady obu dłoni kładziemy na obręcz barkową poszkodowanego i naciskając na nią, zadajemy mu pytania: *Halo, halo, słyszysz mnie? Co się stało? Otwórz oczy!*;
- dzwoniemy po pomoc;
- kładziemy jedną rękę na czoło poszkodowanego, drugą na żuchwę, odchylamy głowę poszkodowanego do tyłu, pochylamy swoją głowę nad usta poszkodowanego i przez dziesięć sekund sprawdzamy oddech;
- układamy splecione ręce na klatce piersiowej osoby nieoddychającej;
- wykonujemy uciski klatki piersiowej (i-raz, i-dwa, i-raz, i-dwa).

2 Obejrzenie filmiku *Metoda widzę, słyszę, czuję* w ramach podsumowania dyskusji – załącznik 3

<https://www.youtube.com/watch?v=VLivdkf0blk>

3 Ćwiczenia praktyczne wykonywane przez dzieci.

Wybrani uczniowie pod kontrolą nauczyciela pokazują na fantomie lub misiu kolejne kroki udzielania pomocy osobie nieprzytomnej, która nie oddycha.

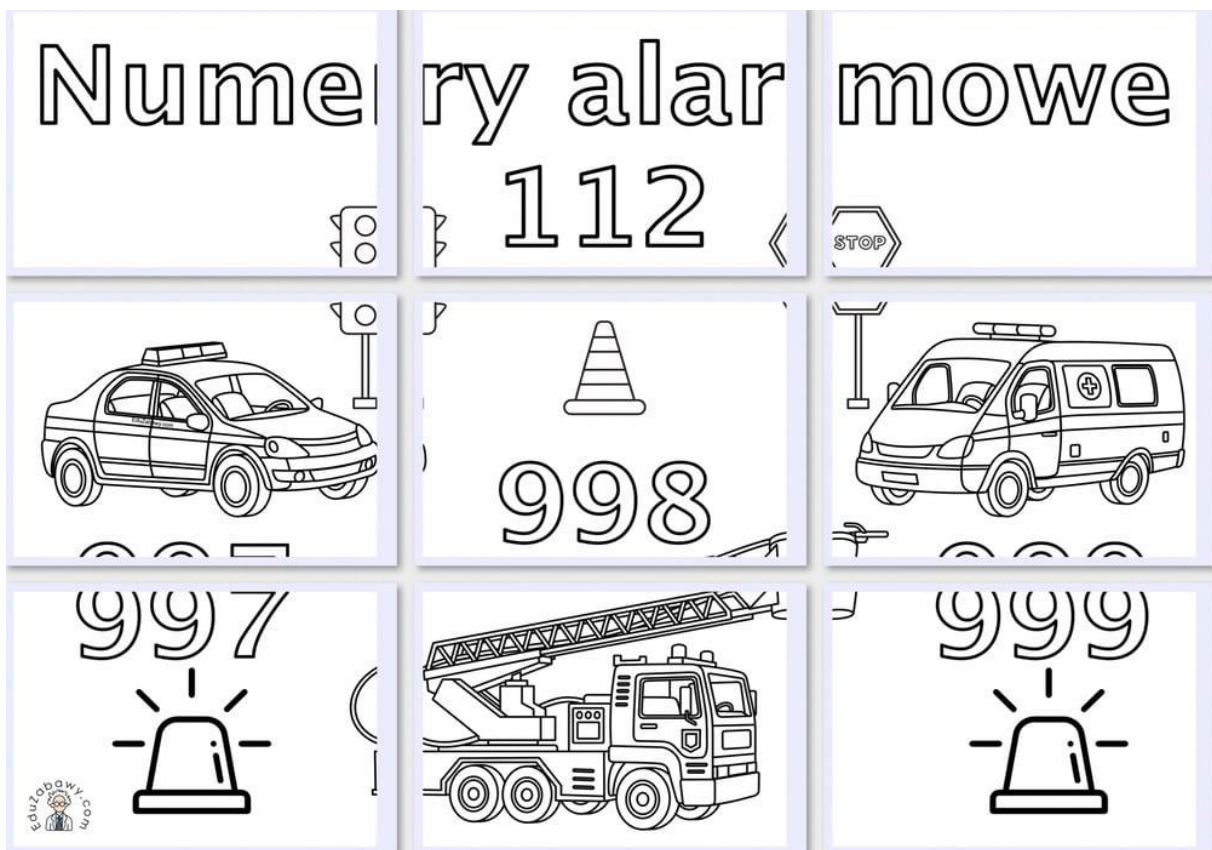
Uczniowie mogą wspólnie liczyć do dziesięciu.

✦ Należy pamiętać, aby wszystkim dzieciom dać możliwość wykonania ćwiczenia praktycznego. Nie będzie to do zrealizowania na jednych zajęciach. W związku z tym należy wykorzystywać nadarzające się okazje.

4 Praca domowa:

- Uczniowie mogą poćwiczyć w domu z członkami rodziny zasady prawidłowej resuscytacji.
- Pokoloruj ilustrację – załącznik 4.

W ramach utrwalania umiejętności dzieci nauczyciel powinien zamieścić na Librusie link do filmu – załącznik 2.



Scenariusz zajęć dla klasy pierwszej szkoły podstawowej

TEMAT 8: JESTEM MAŁYM BOHATEREM. RATUJĘ OSOBĘ NIEPRZYTOMNĄ, KTÓRA ODDYCHA

Cele – uczeń:

- umie zadbać o własne bezpieczeństwo;
- potrafi sprawdzić funkcje życiowe u poszkodowanego (świadomość i oddech);
- potrafi powiadomić w odpowiednim czasie służby ratunkowe;
- umie ułożyć poszkodowanego na boku, gdy zajdzie taka potrzeba.

Metody pracy: oglądowa, czynna, słowna.

Formy pracy: indywidualna, grupowa.

Środki dydaktyczne: kartoniki (kartki) do zadania matematycznego, koce lub materace.

Przebieg zajęć:

1. Wprowadzenie do tematu zajęć – zapoznanie z celami w języku ucznia

- ✓ Nauczysz się sprawdzać funkcje życiowe u poszkodowanego.
- ✓ Nauczysz się ułożyć poszkodowanego w bezpiecznej pozycji.
- ✓ Przypomnisz sobie, jak prawidłowo wezwać pomoc.

2. Zadanie matematyczne na dobry początek. Wspólne rozwiązanie działań na dodawanie i odejmowanie w zakresie 20 (działania należy ułożyć w innej konfiguracji niż w scenariuszu), w którym wyniki ułożone od najmniejszego do największego, po odwróceniu na drugą stronę, utworzą hasło do tematu zajęć – załącznik 1.

9-8=	1+1=	10-7=	3+1=	10-5=
------	------	-------	------	-------

3+3=	14-7=	4+4=	6+3=	5+5=	13-2=	6+6=	16-3=	7+7=	20-5=	10+6=	15+2=
------	-------	------	------	------	-------	------	-------	------	-------	-------	-------

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----

O	S	O	B	A
---	---	---	---	---

N	I	E	P	R	Z	Y	T	O	M	N	A
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

1. Rozmowa nawiązująca do rozwiązane go hasła

N. zadaje U. pytania:

- Dlaczego ktoś może stracić przytomność?
- Co można zrobić, gdy jesteśmy świadkami takiego zdarzenia?
- Na jaki numer telefonu dzwoni my po pomoc?
- Przypomnijmy sobie zasady prawidłowego zgłoszenia zdarzenia:

Powiedz spokojnie i wyraźnie:

- Gdzie to się wydarzyło?
- Co się wydarzyło?
- Czy są osoby, które potrzebują pomocy?
- Podaj swoje imię i nazwisko.
- Poczekaj na instrukcję operatora.

2. Obejrzenie filmu instruktażowego – pierwsza pomoc udzielana osobie nieprzytomnej oddychającej – załącznik 2.

<https://youtu.be/nC482KheFaE>

3. Omówienie filmu – N. zadaje pytania, które utrwalą czynności udzielania pierwszej pomocy przedmedycznej osobie nieprzytomnej, która oddycha.

4. Demonstracja (z komentarzem) nauczyciela na wybranym uczniu w sytuacji, gdy poszkodowany nie reaguje na nasze pytania, ale czujemy jego oddech:

N. demonstruje U. w jaki sposób należy ułożyć poszkodowanego na boku oraz mówi, w jakiej sytuacji należy to zrobić (gdy czujemy oddech, ale poszkodowany nie reaguje na nasze pytania itp.).

- Rozglądamy się, aby sprawdzić, czy nie grozi nam niebezpieczeństwo.
- Podchodzimy od strony nóg poszkodowanego, wołając w jego stronę, próbując nawiązać z nim kontakt.

- Gdy poszkodowany nie reaguje, to nasady obu dłoni kładziemy na obręcz barkową poszkodowanego i naciskając na nią, zadajemy mu pytania: *Halo, halo, słyszysz mnie? Co się stało? Otwórz oczy!* itp.
- Dzwonimy po pomoc (scenariusz 2 – 112 i Przyjaciele – poznajemy numery alarmowe).
- Kładziemy jedną rękę na czoło poszkodowanego, drugą na żuchwę, odchylamy głowę poszkodowanego do tyłu, pochylamy swoją głowę nad usta poszkodowanego i przez dziesięć sekund sprawdzamy oddech.

5. Obejrzenie filmiku *Metoda widzę, słyszę, czuję* w ramach podsumowania dyskusji – załącznik 3.

<https://www.youtube.com/watch?v=VLivdkf0bIk>

6. Ćwiczenia praktyczne wykonywane przez dzieci.

Wybrani uczniowie pod kontrolą nauczyciela pokazują na sobie (uczeń z uczniem) kolejne kroki udzielania pomocy osobie nieprzytomnej, która oddycha – układanie osoby w pozycji bocznej bezpiecznej.

✦ Należy pamiętać, aby wszystkim dzieciom dać możliwość wykonania ćwiczenia praktycznego. Nie będzie to do zrealizowania na jednych zajęciach. W związku z tym należy wykorzystywać nadarzające się okazje.

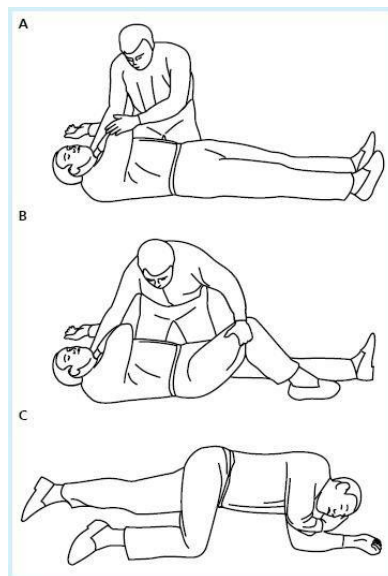
7. Podsumowanie zajęć:

Załącznik 4.

Potrafię sprawdzać funkcje życiowe u poszkodowanego.	 
Umiem ułożyć osobę nieprzytomną w pozycji bocznej bezpiecznej.	 
Potrafię wezwać pogotowie ratunkowe.	 

8. Praca domowa:

- Uczniowie mogą poćwiczyć w domu z członkami rodziny zasady prawidłowego ułożenia w pozycji bocznej bezpiecznej.
- Pokoloruj ilustrację – załącznik 5.



W ramach utrwalania umiejętności dzieci nauczyciel powinien zamieścić na Librusie link do filmu – załącznik 2.

TEMAT 9: POMAGAJĄ CZY SZKODZĄ. TAJEMNICE ŚRODKÓW CZYSTOŚCI I LEKÓW W DOMU

Cele – uczeń:

- zna zagrożenia wynikające z niewłaściwego użycia środków chemicznych i leków;
- przestrzega zakazu samodzielnego użytkowania urządzeń mechanicznych, elektrycznych;
- rozumie zagrożenia wynikające ze spożycia nieznanych lekarstw i trujących substancji.

Metody pracy: oglądowa, czynna, słowna.

Formy pracy: indywidualna, grupowa.

Środki dydaktyczne: wiersz *Każdy po sobie sprząta* M. Terlikowskiej, karty pracy z wykreślanką, puzzle z obrazkami: środków chemicznych, urządzeń elektrycznych, leków i przedmiotów gospodarstwa domowego, rozsypanka wyrazowa w kolorach (duża pokazowa na tablicę) i dla uczniów (wklejki do zeszytu).

Przebieg zajęć

1. Wprowadzenie do tematu zajęć, zapoznanie z celami w języku ucznia

- ✓ Poznasz zagrożenia wynikające z niewłaściwego użycia środków chemicznych i leków.
- ✓ Dowiesz się, jakie zagrożenia wynikają ze spożycia nieznanych lekarstw i trujących substancji.

N. czyta U. wiersz *Każdy po sobie sprząta* Marii Terlikowskiej - załącznik 1.

Każdy po sobie sprząta

W naszym domku, w czterech kątach,
Każdy sam po sobie sprząta.
Pierwszy kącik jest Elżbietki,
Która właśnie sprząta kredki.
Drugi kącik jest Agatki:
Chowa szmatki do szufladki.
Trzeci kącik jest Rozalki,
Która sprząta pokój lalki.
W czwartym kącie, w kącie Janki,
Ktoś wycinał wycinanki.
Na podłodze, koło szafki,
Ktoś rozrzucił jakieś skrawki,
Ktoś zostawił klej otwarty
W zaśmieconym kącie czwartym...

Kto tu sprząta, moje dzieci?
Oczywiście, ten, kto śmiecił!

1. Rozmowa na temat wysłuchanego wiersza

Propozycje pytań:

- Jaki jest temat wiersza?
- Dlaczego każdy powinien po sobie sprzątać?
- Gdzie trzeba codziennie sprzątać?
- Co nam ułatwia sprzątanie?

2. Samodzielne wykonanie wykreślanki – N. rozdaje U wykreślankę, w której są nazwy sprzętów gospodarstwa domowego. Uczniowie kolorują wszystkie pola bez litery F. Pozostałe pola z literami, czytane w pionie i w poziomie, utworzą nazwy sprzętów i urządzeń domowych – załącznik 2

F	F	F	F	F	W	I	A	D	R	O	F
F	F	F	F	F	F	F	P	F	F	F	F
F	F	F	F	F	M	F	T	F	F	F	F
F	F	B	F	F	I	F	E	F	F	F	F
Ż	E	L	A	Z	K	O	C	F	F	F	F
F	F	E	F	F	S	F	Z	F	F	F	F
F	F	N	F	F	E	F	K	F	F	F	F
F	O	D	K	U	R	Z	A	C	Z	F	F
F	F	E	F	F	F	F	F	F	M	O	P
F	P	R	A	L	K	A	F	F	Y	F	F
F	F	F	F	F	F	F	F	F	W	F	F
F	F	S	U	S	Z	A	R	K	A	F	F
F	F	F	F	F	F	F	F	F	R	F	F
F	F	F	K	U	C	H	E	N	K	A	F
F	F	F	F	F	F	F	F	F	A	F	F

3. Odczytanie przez uczniów wykonanej pracy samodzielnej – N. w trakcie odczytywania przez U. nazw wyszukanych sprzętów wiesza na tablicy obrazki z danym przedmiotem (wiadro, apteczka, mikser, mop, blender, żelazko, odkurzacz, pralka, suszarka, zmywarka, kuchenka) – załącznik 3.

4. Praca w grupach – N. rozdaje U przygotowane puzzle zdjęć środków chemicznych i leków (proszek, żel, kapsułki do prania, tabletki do zmywarki, płyn do mycia podłóg, leki). Uczniowie pracują w grupach – załącznik 4.

5. **Omówienie pracy w grupach** – N. pyta, co U. ułożyli. Wybranie przez U. każdej grupy obrazka sprzętu lub przedmiotu gospodarstwa domowego, do którego pasuje ułożony z puzzli obrazek.

Pralka – proszek, żel, kapsułki do prania.

Zmywarka – tabletki do zmywarki.

Wiadro i mop – płyn do mycia podłóg.

Apteczka – leki.

6. **Rozmowa N z U na temat zagrożeń dla dzieci, jeśli bez nadzoru osób dorosłych korzystają z leków oraz środków chemicznych.**

- Dlaczego niektóre czynności porządkowe dzieci powinny wykonywać w obecności osób dorosłych?
- Dlaczego w trakcie choroby dzieci przebywają z nimi dorośli?
- Co może się stać, jeśli dzieci same wezmą leki lub niewłaściwie posłużą się środkami chemicznymi?

7. **Podsumowanie zajęć:**

Wspólne ułożenie zdań z rozsypanki wyrazowej na temat bezpieczeństwa w domu i wklejenie ich do zeszytu – załącznik 5.

Nie	zażywaj	sam	leków!
-----	---------	-----	--------

Stosuj	środki	chemiczne	w	obecności	dorosłych!
--------	--------	-----------	---	-----------	------------

Scenariusz zajęć dla klasy pierwszej szkoły podstawowej

TEMAT 10: MAŁY SANITARIUSZ. JAK POSTĘPOWAĆ Z NIEWIELKIMI RANAMI?

Cele – uczeń:

- umie zadbać o bezpieczeństwo własne i innych;
- potrafi ocenić rodzaj skaleczenia;
- potrafi wybrać rodzaj opatrunku (plaster lub bandaż);
- w razie konieczności potrafi powiadomić w odpowiednim czasie służby ratunkowe.

Metody pracy: oglądowa, czynna, słowna.

Formy pracy: indywidualna, grupowa.

Środki dydaktyczne: film edukacyjny *Co zrobisz, gdy się skaleczysz? Myszka w Paski* odcinek 8, film instruktażowy dla nauczyciela *Jak opatrzyć ranę*, materiały opatrunkowe: plaster z opatrunkiem, gaza jałowa, bandaż, środek antyseptyczny np. octenisept.

Przebieg zajęć

1. Wprowadzenie do tematu zajęć / zapoznanie z celami w języku ucznia:

- ✓ Przypomnisz sobie, jak prawidłowo wezwać pomoc.
- ✓ Nauczysz się, jak przykleić plaster z opatrunkiem;
- ✓ Nauczysz się, jak i kiedy założyć bandaż.

2. Nauczyciel zadaje uczniom pytania:

- Kto z was się kiedyś skaleczył?
- Co wtedy zrobiliście?

3. Projekcja filmu edukacyjnego *Co zrobisz, gdy się skaleczysz? Myszka w Paski* odcinek 8.

<https://www.youtube.com/watch?v=c0k12quepk0> – załącznik1.

4. Rozmowa na temat obejrzanego filmu.

Proponuję pytania ze strony nauczyciela:

- O jakiej sytuacji była mowa w filmie?
- Co należy zrobić, jak ktoś się skaleczy?

- Kogo należy o tym powiadomić?
- Co zrobicie, gdy będziecie sami w domu i się skaleczycie?
- W jakich sytuacjach wzywamy poszczególne służby ratownicze?
- Podajcie numery alarmowe, na które należy dzwonić w sytuacjach zagrożenia.

5. Demonstracja (z komentarzem) nauczyciela czynności wykonywanych w przypadku skaleczenia.

Najpierw pokazuje poszczególne kroki na sobie, następnie na wybranym uczniu.

W zależności od wielkości rany:

- oczyszcza skaleczenie najpierw wodą, a następnie dostępnym środkiem odkażającym (?) i czeka aż wyschnie;
- przygotowuje plaster z opatrunkiem i zakleja ranę na palcu;
- ◆ (większe skaleczenie)

https://www.facebook.com/akademickieliceum/videos/zaci%C4%99ty-palec-opatrywanie-rany-wiedza-w-pigu%C5%82ce/276212767057942/?locale=pt_BR (materiał dla nauczyciela)

- oczyszcza skaleczenie najpierw wodą, a następnie dostępnym środkiem odkażającym (?) i czeka aż wyschnie;
- przygotowuje gazę jałową i bandaż;
- nakłada na ranę gazę i bandażuje ją.

6. Ćwiczenia praktyczne wykonywane przez dzieci.

Uczniowie w parach pod kontrolą nauczyciela wykonują kolejne kroki przy udzielaniu pomocy osobie z małym i większym zranieniem.

- ◆ Należy pamiętać, aby wszystkim dzieciom dać możliwość wykonania ćwiczenia praktycznego. Nie będzie to do zrealizowania na jednych zajęciach. W związku z tym należy wykorzystywać nadarzające się okazje.

7. Praca domowa:

- Uczniowie powinni porozmawiać w domu z osobami dorosłymi o konieczności wyposażenia apteczki domowej w materiały opatrunkowe i środek odkażający oraz poćwiczyć z członkami rodziny zasady prawidłowego zakładania plastrów i bandażowania.